Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

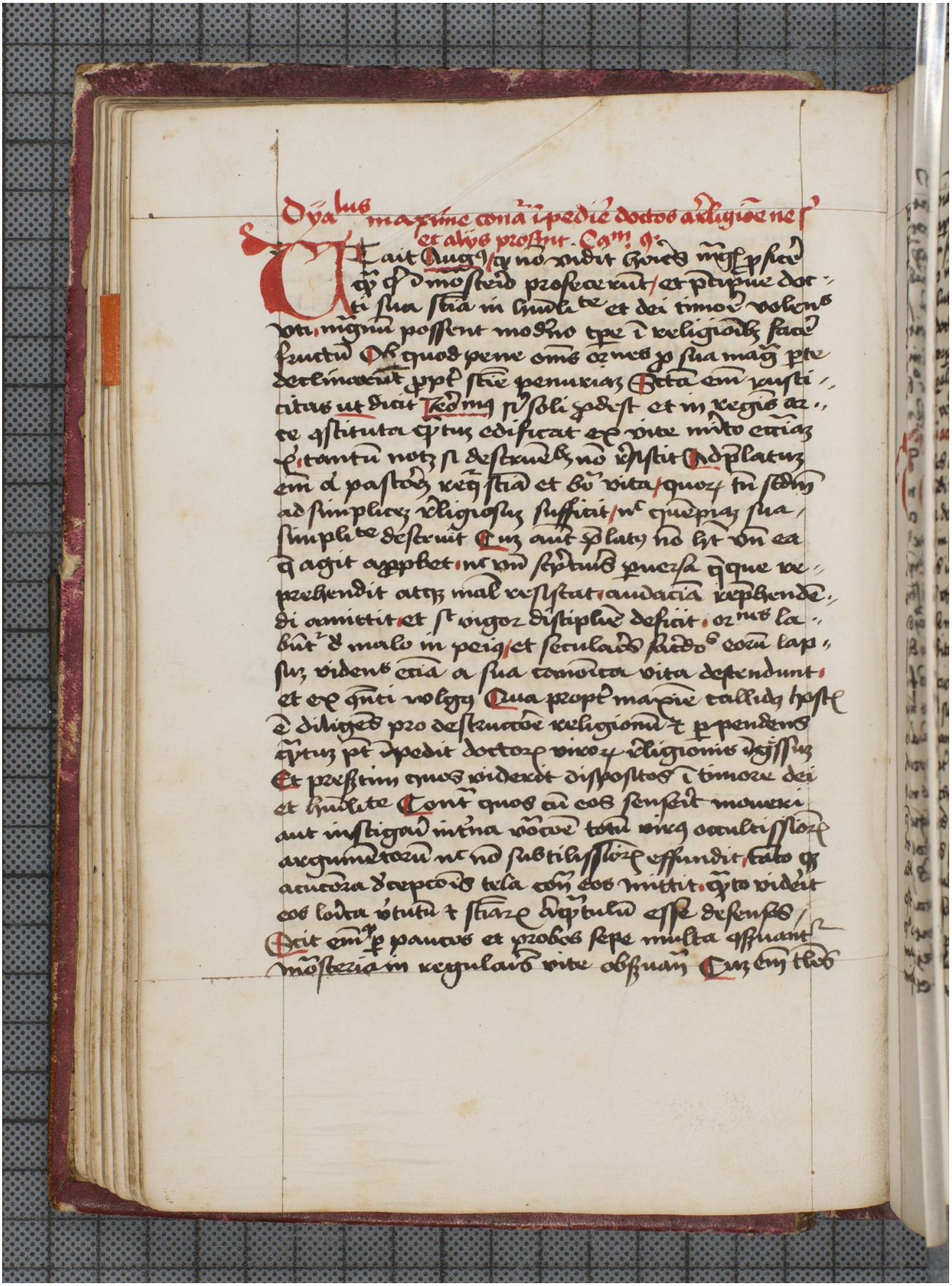

De valle maxime cum impedit doctos a religione nec et alios prostrat. Cap. 9.

Ait Augustinus, qui non vidit quotiens multi pseudo qui cum monachis profecerunt, et plurimum doctrina sua stricta in humilitate et dei timore volentes, magnum possunt monachis tepe in religionis sancto fructu. Ob quod pene omnes ordines pro sua magnitudine deteriorantur propter suae penuriam. Dicta enim rusticitas ut dicat Redmag. Publicum est et in regis aere constituta quantus edificat ecclesiae vitae nisi cum tantum noxis destruit, non restituit. Indoctus enim a pastoris regimine et bonae vitae, quorum tenuis ad simplicem religiosum sufficit, non quemquam sua simplicitate deseruit. Cum autem doctus non sit on ea quae agit agnoscit, non vindicat, quae sua quoque reprehendit, atque malum resistat audacia reprehendendi amittit. Et si vigor disciplinae defecit, omnis labitur in malo in periculum, et secularis studio eorum lapsus videns etiam a sua commota vita defendunt. Et ecclesiae quoque vallidus hostis diligens pro destructione religionis et pendens quantum pertinet expedit doctorum vincit religionis defensum. Et praestium quos viderit dispositos in timore dei et humilitate. Contra quos ei eos sensit mouere aut instigando intra vocare totum virus occultissimorum argumentorum non non subtilissimorum effundit, tanto quanto acutiora diaboli tela contra eos mittit. Quo videt eos loda studii et sancte deputatio esse defensos. Dicit enim quia pauperes et probos sepe multa affuant molestia in regulari vite obstinan. Cum enim illos